

[Miljøministeren]

steaffledningsretten bortfaldet, og der betales herefter kun vandafledningsafgift efter vandforbruget, og der opkræves ikke yderligere tilslutningsbidrag. Hermed skal der efter lovforlaget fra den nævnte virksomhed kun betales yderligere bidrag til kloakforsyningen, hvis den øger sit vandforbrug.

Spm. nr. S 715

Til *arbejdsministeren* (3/4 92) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»I hvilket omfang vil danske virksomheder og lønmodtagere blive forpligtet af unionsoverenskomster, som aftales mellem arbejdsmarkedets parter på Fællesskabsplan efter artikel 4, stk. 1, eller som Rådet efter fælles anmodning fra arbejdsmarkedets parter træffer afgørelse om efter artikel 4, stk. 2?«

Begrundelse

Ifølge aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der som protokol er knyttet til Unionstraktaten, kan dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på Fællesskabsplan føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler efter artikel 4, stk. 1. Efter artikel 4, stk. 2, kan Rådet efter anmodning fra arbejdsmarkedets parter ved en afgørelse iværksætte en aftalt overenskomst.

Svar (13/4 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Forpligtelsen afhænger dels af de regler af organisationsmæssig karakter, som arbejdsmarkedets parter måtte blive enige om, dels af de pågældende overenskomsters eget indhold.

Efter artikel 4, stk. 1, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken kan dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på Fællesskabsplan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler. Sådanne aftaler er umiddelbart bindende for de organisationer, der har indgået dem, og dermed for de nationale medlemsorganisationer, i det omfang de har afgivet kompetence til den europæiske organisation.

Iværksættelsen af aftalerne i det enkelte land finder efter stk. 2 sted efter de fremgangsmåder og den praksis, arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne normalt anvender.

Efter dansk arbejdsretlig tradition vil det sige, at der indgås overenskomst mellem de relevante arbejdsgiverforeninger og fagforeninger eller forbund, der berøres af aftalen efter dens indhold. Aftalen eller overenskomsten bliver derved gældende for de virksomheder og lønmodtagere, der er omfattet af overenskomsten, på samme måde som andre aftaler eller overenskomster. Der henvises herom til den erklæring, der er knyttet til dette punkt i aftalen.

En anden mulighed, som anføres i artikel 4, stk. 2, er, at iværksættelsen efter fælles anmodning fra de underskrivende parter finder sted ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen. Denne fremgangsmåde kan kun anvendes i spørgsmål under artikel 2.

Spm. nr. S 716

Til *arbejdsministeren* (3/4 92) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvem er arbejdsmarkedets parter i Unionen, jf. artikel 3, og efter hvilke regler godkender Kommissionen en part?«

Begrundelse

Spørgsmålene nr. S 716-719 skal navnlig belyse, i hvilket omfang danske virksomheder og lønmodtagere kan blive repræsenteret af parter, som ikke er danske. Med spørgsmålet ønskes eksempelvis oplyst, om der altid vil være dansk deltagelse i den enkelte partsdelegation, og om den danske repræsentant kan nedlægge veto.

Såfremt aftaler kan indgås uden dansk deltagelse, ønskes belyst, hvilken indflydelse man har på valget af sådanne parter, og i hvilket omfang en aftale indgået af disse parter vil forpligte danske virksomheder og lønmodtagere.

Svar (13/4 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Arbejdsmarkedets parter på Fællesskabsplan er ikke nærmere defineret i aftalen eller i Romtraktaten, hvor begrebet kom ind i 1987 med artikel 118 B. Der er heller ikke fastsat regler for, hvilke organisationer Kommissionen kan godkende. I praksis er det først og fremmest

Den Europæiske Faglige Organisation, EFS,